

सः अर्पिता न्यस्ता उर्वी महती सुगन्धिसक् सुरभिमाला यस्या
सा त्वं किमिति त्वया सह वसामीति चेदाह ॥ ६० ॥

भ० आवासइत्यादि । तस्यां पुर्यां आवासे गृहे मया सह त्वं वस
प्रार्थनायां गी पूर्वं सिक्ते पश्चात् संमृष्टे शोधिते सिक्तसंमृष्टे गन्धै
श्चन्दनादिभिर्लिप्तवासिता पूर्वं लिप्ता पश्चाद्वासिता धूपैः उभ
यत्र पूर्वपरकालसम्बन्धादेकार्थत्वेन कर्मधारयः गन्धयतीति
गन्धश्चन्दनादिः वासिता करिणी नार्योर्वासितं सुरभीकृते । ज्ञा
तमात्रे खगारावे वासितं वस्त्रवेष्टितइति विश्वः अर्पिता न्यस्ता
उर्वी महती सुगन्धिः सुरभिः सक् माला यस्यां तादृशी च
सती सूतसुरभिपूतेरित्यादिना गन्धादिप्रत्ययः ॥ ६० ॥

सङ्गच्छ पौस्त्रि स्त्रैणं मां युवानं तरुणी शुभे । राघ
वः प्रोष्यपापीयान् जहीहि तमकिञ्चनं ॥ ६१ ॥

ज०म० सङ्ग । हे पौस्त्रि पुमांसमर्हति तद्धिताय वा अर्हार्थे हितार्थे
वा स्त्रीपुंसाभ्यान्नञ्स्त्रजौ स्त्रीप्रत्यये नञस्तञ्जीकृतरूपतलुनाना
मुपसंख्यानमिति मां युवानन्तरुणं सङ्गच्छ अङ्गीकुरु गमेः प्रार्थ
नायां लोट् इषुगमीत्यादिना क्वत्वम् समोगमृक्केत्यादिना तङ्
न भवति सकर्मकत्वात् विशेषतः स्त्रैणं स्त्रियै हितमर्हन्तं वा पूर्वं
वत्प्रत्ययः तरुणी युवती सती शुभे कल्याणि शोभतइति इगुपध
लक्षणः कः ममापि तादृशोभर्त्तास्तीति चेदाह राघवः प्रोष्यपा
पीयानिति पापशब्दादिन्मतोर्लुगिति ईयसुन् लुक् मतुपः प्रोष्य
पापीयानिति मपूरव्यंसकादित्वात्सः देशान्तरं यात्वा पापव